

ՀՀ Վարչական դատարանին

Հայցվոր՝
“Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն”
հասարակական կազմակերպություն
Նախագահ՝ Շուշան Դոյրոյան
ՀՎՀՀ՝ 02568394
ՊԳՎ՝ թիվ 211 171 01863
Հասցե՝ Երևան 0010, Փ. Բուզանդի 1/3, 4-րդ հարկ
Հեռ. 010 56 03 60, e-mail: foi@foi.am

Ներկայացուցիչ՝
Գեորգ Դուկասի Հայրապետյան
Հասցե՝ ՀՀ, ք. Երևան 0054, Դավթաշեն 1-ին թ., 51շ., 56բն.
Հեռախոս՝ 099 11 30 99

Ծանուցման հասցե՝
ՀՀ, ք. Երևան 0010, Փ. Բուզանդի 1/3, 4-րդ հարկ

Պատասխանող՝
ՀՀ ոստիկանության Ճանապարհային ոստիկանություն ծառայություն
Հասցե՝ ՀՀ, ք. Երևան, Ծովակալ Իսակովի 9

Հայցադիմումը ներկայացվել է պատվիրված նամակով

Հայց

վարչական մարմնի անգործությունը (գործողությունը) ոչ իրավաչափ ճանաչելու եւ տեղեկատվություն տրամադրելուն պարտավորեցնելու պահանջների մասին

ՀՀ վարչական դատարանին ենք դիմում՝ իրացնելով ՀՀ Սահմանադրության 18, 19-րդ հոդվածներով, “Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին” Կոնվենցիայի (հետայսու՝ Կոնվենցիա) 6, 13-րդ հոդվածներով երաշխավորված, ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքի 3-րդ եւ “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի (հետայսու՝ նաեւ Օրենք) 11-րդ հոդվածով ձեւակերպված դատկան պաշտպանության մեր իրավունքը:

1. Հայցի էության հակիրճ նկարագրությունը

1.1. “Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն” հասարակական կազմակերպությունը (այսուհետ նաեւ՝ ԻԱԿ, Վստահորդ) 2015թ.-ի մայիսի 22-ին տեղեկություն ստանալու գրավոր հարցմամբ դիմել է ՀՀ ոստիկանության Ճանապարհային ոստիկանություն ծառայությանը (այսուհետ նաեւ՝ ՃՈ, Պատասխանող)՝ խնդրելով տեղեկություններ ճանապարհային տեսախցիկների եւ լուսանկարահանող-արագաչափ սարքերի վերաբերյալ: ՃՈ-ն “Տեղեկատվության

ազատության մասին” ՀՀ օրենքով սահմանված ժամկետներում հարցմանը չի պատասխանել: Սույն հայցով խնդրվում է ոչ իրավաչափ ճանաչել օրենքով սահմանված ժամկետում ԻԱԿ-ին տեղեկություն չտրամադրելու անգործությունը (ԻԱԿ-ի հարցմանը չպատասխանելը) եւ պարտավորեցնել ՃՈ-ին տրամադրել պահանջվող տեղեկությունները:

2. Փաստերը, որոնց վրա հիմնվում է հայցվորի պահանջը

2.1. 2015 թվականի մայիսի 22-ին “Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն” հասարակական կազմակերպությունը փոստային ծառայությամբ ուղարկված տեղեկություն ստանալու թիվ 249-4 գրավոր հարցմամբ (այսուհետ՝ հարցում) դիմել է ՃՈ-ին:

2.2. Հարցմամբ ՃՈ-ից խնդրվել է տրամադրել հետեւյալ տեղեկությունները.

2.2.1. Ենթարկվում են արդյոք ճանապարհային տեսախցիկները եւ լուսանկարահանող-արագաչափ սարքերը փորձաքննության (ստուգվում է արդյոք դրանց սարքինությունը),

2.2.2. Եթե այո, ապա ի՞նչ պարբերականությամբ,

2.2.3. Խնդրում ենք տրամադրել Երեւան քաղաքում տեղադրված ճանապարհային տեսախցիկների եւ լուսանկարահանող-արագաչափ սարքերի ցանկը՝ նշելով յուրաքանչյուրի տեղադրման վայրը եւ վերջին փորձաքննության ժամանակը (ե՞րբ է վերջին անգամ ստուգվել տվյալ տեսախցիկը կամ սարքը):

2.3. Հարցումը ՃՈ ուղարկվել է պատվիրված նամակով՝ 2015թ.-ի մայիսի 22-ին:

2.4. ԻԱԿ-ը ՃՈ հարցման պատասխան չի ստացել:

3. Հայցի իրավական հիմքերը

3.1. ՀՀ Սահմանադրության 27-րդ հոդվածի համաձայն՝ “Յուրաքանչյուր ոք ունի խոսքի ազատության իրավունք, ներառյալ՝ տեղեկություններ եւ գաղափարներ փնտրելու, ստանալու, տարածելու ազատությունը, տեղեկատվության ցանկացած միջոցով՝ անկախ պետական սահմաններից”:

3.2. ՀՀ Սահմանադրության 27.1 հոդվածի համաձայն՝ “Յուրաքանչյուր ոք ունի իր անձնական կամ հասարակական շահերի պաշտպանության նկատառումներով իրավասու պետական եւ տեղական ինքնակառավարման մարմիններին եւ պաշտոնատար անձանց դիմումներ կամ առաջարկություններ ներկայացնելու եւ ողջամիտ ժամկետում պատշաճ պատասխան ստանալու իրավունք”:

3.3. ՀՀ Սահմանադրության 31-րդ հոդվածի համաձայն՝ “Յուրաքանչյուր ոք իրավունք ունի իր հայեցողությամբ տիրապետելու, օգտագործելու, տնօրինելու և կտակելու իր սեփականությունը: Սեփականության իրավունքի իրականացումը

չպետք է վնաս պատճառի շրջակա միջավայրին, խախտի այլ անձանց, հանրության և պետության իրավունքներն ու օրինական շահերը: ... Ոչ ոքի չի կարելի գրկել սեփականությունից, բացառությամբ դատական կարգով՝ օրենքով նախատեսված դեպքերի”:

3.4. “Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին” Կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի համաձայն՝ “Յուրաքանչյուր ոք ունի ազատորեն արտահայտվելու իրավունք: Այս իրավունքը ներառում է սեփական կարծիք ունենալու, տեղեկություններ և գաղափարներ ստանալու և տարածելու ազատությունը՝ առանց պետական մարմինների միջամտության և անկախ սահմաններից”:

3.5. “Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին” Կոնվենցիայի թիվ 1 արձանագրության 1-ին հոդվածի համաձայն՝ “Յուրաքանչյուր ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձ ունի իր գույքից անարգել օգտվելու իրավունք: Ոչ ոքի չի կարելի գրկել իր գույքից, բացառությամբ՝ ի շահ հանրության, և այն պայմաններով, որոնք նախատեսված են օրենքով և միջազգային իրավունքի ընդհանուր սկզբունքներով: ...”:

3.6. “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի (այսուհետ նաև՝ Օրենք) 6-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ “Յուրաքանչյուր անձ իրավունք ունի ծանոթանալու իր փնտրած տեղեկությանը և (կամ) դա ստանալու նպատակով օրենքով սահմանված կարգով հարցմամբ դիմելու տեղեկատվություն տնօրինողին և ստանալու այդ տեղեկությունը”:

3.7. “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի 4-րդ պարբերության համաձայն՝ տեղեկություն տնօրինող են այդ թվում պետական կառավարման մարմինները և պետական հիմնարկները:

3.8. “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի 7-րդ կետի համաձայն՝ “Գրավոր հարցման պատասխանը տրվում է հետևյալ ժամկետներում.

1) եթե գրավոր հարցման մեջ նշված տեղեկությունը հրապարակված չէ, ապա դրա պատճենը դիմողին է տրվում հարցումն ստանալուց հետո՝ 5-օրյա ժամկետում.

2) եթե գրավոր հարցման մեջ նշված տեղեկությունը հրապարակված է, ապա տվյալ հրապարակման միջոցի, վայրի և ժամկետի մասին տեղեկությունը դիմողին է տրվում հարցումն ստանալուց հետո՝ 5-օրյա ժամկետում.

3) եթե գրավոր հարցման մեջ նշված տեղեկությունը տրամադրելու համար անհրաժեշտ է կատարել լրացուցիչ աշխատանք, ապա այդ տեղեկությունը դիմողին է տրվում դիմումն ստանալուց հետո՝ 30-օրյա ժամկետում, որի մասին հարցումն ստանալուց հետո՝ 5-օրյա ժամկետում, գրավոր տեղեկացվում է դիմողին՝ նշելով հետաձգման պատճառները և տեղեկությունը տրամադրելու վերջնական ժամկետը”:

3.9. “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի 10-րդ կետի համաձայն՝ “Եթե տեղեկատվություն տնօրինողը չունի փնտրվող տեղեկությունը, կամ դրա տրամադրումն իր լիազորությունների շրջանակից դուրս է, ապա նա տվյալ գրավոր հարցումն ստանալուց հետո՝ 5-օրյա ժամկետում, պարտավոր է այդ մասին

գրավոր տեղեկացնել դիմողին, իսկ հնարավորության դեպքում նրան տրամադրել նաև այդ տեղեկատվությունը տնօրինողի (այդ թվում՝ արխիվի) գտնվելու վայրը, որն ունի փնտրվող տեղեկությունը”:

3.10. “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ “Տեղեկատվություն տնօրինողը, բացառությամբ սույն հոդվածի 3-րդ մասում սահմանված դեպքերի, մերժում է տեղեկության տրամադրումը, եթե դա՝

1) պարունակում է պետական, ծառայողական, բանկային, առևտրային գաղտնիք.

2) խախտում է մարդու անձնական եւ ընտանեկան կյանքի գաղտնիությունը, այդ թվում՝ նամակագրության, հեռախոսային խոսակցությունների, փոստային, հեռագրական եւ այլ հաղորդումների գաղտնիությունը.

3) պարունակում է հրապարակման ոչ ենթակա նախնական քննության տվյալները.

4) բացահայտում է մասնագիտական գործունեությամբ պայմանավորված մատչելիության սահմանափակում պահանջող տվյալներ (բժշկական, նոտարական, փաստաբանական գաղտնիք).

5) խախտում է հեղինակային իրավունքը եւ (կամ) հարակից իրավունքները”:

3.11. “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 2-ին կետի համաձայն՝ “Եթե պահանջվող տեղեկության մի մասը պարունակում է տվյալներ, որոնց տրամադրումը ենթակա է մերժման, ապա տեղեկություն է տրամադրվում մնացած մասի վերաբերյալ”:

3.12. Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ “Գրավոր հարցմամբ պահանջվող տեղեկության տրամադրումը մերժելու դեպքում տեղեկատվություն տնօրինողն այդ մասին 5-օրյա ժամկետում գրավոր հայտնում է դիմողին՝ նշելով մերժման հիմքը (օրենքի համապատասխան նորմը), ինչպես նաև դրա բողոքարկման կարգը”:

3.13. Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 12-րդ հոդվածի համաձայն՝ “Տեղեկատվության ազատության ապահովման ոլորտում տեղեկատվություն տնօրինողը պարտավոր է օրենքով սահմանված կարգով՝ ... տեղեկություններ փնտրող անձին տրամադրել հավաստի եւ իր տնօրինության տակ գտնվող ամբողջական տեղեկություն...”:

3.14. ՀՀ Վարչական դատավության օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ “Յուրաքանչյուր ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձ սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով իրավունք ունի դիմելու վարչական դատարան, եթե համարում է, որ պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինների կամ դրանց պաշտոնատար անձանց վարչական ակտերով, գործողություններով կամ անգործությամբ՝ 1) խախտվել են կամ անմիջականորեն կարող են խախտվել նրա՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությամբ, միջազգային պայմանագրերով, օրենքներով եւ այլ իրավական ակտերով ամրագրված իրավունքները եւ ազատությունները...”:

3.15. ՀՀ Վարչական դատավության օրենսգրքի 71-րդ հոդվածի համաձայն՝ “Վիճարկման, պարտավորեցման, գործողության կատարման կամ ճանաչման հայցի հետ կարող է ներկայացվել պահանջ այն հետեւանքները վերացնելու մասին, որոնք առաջացել են վիճարկվող վարչական ակտի կամ վիճարկվող գործողության (անգործության) կամ վարչական ակտ ընդունելը մերժելու կամ վարչական ակտ չընդունելու հետեւանքով”:

4. Հայցի փաստարկները

Վարչական մարմնի գործողությունը (անգործությունը) ոչ իրավաչափ ճանաչելու պահանջի վերաբերյալ

4.1. ՃՈ-ն Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնի՝ ՀՀ Սահմանադրությամբ եւ Կոնվենցիայով երաշխավորված եւ “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքում ամրագրված՝ տեղեկատվության ազատության եւ ողջամիտ ժամկետում պատշաճ պատասխան ստանալու իրավունքներն ապահովելու համար պարտավոր էր կատարել

4.1.1. “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի 7-րդ կետով կամ նույն հոդվածի 10-րդ կետով սահմանված գործողություններից որեւէ մեկը,

կամ

4.1.2. նույն օրենքի 8-րդ հոդվածի 1-ին կամ 2-րդ կետերով սահմանված գործողություններից որեւէ մեկը, ընդ որում՝ Օրենքի 11-րդ հոդվածի 3-րդ կետով սահմանված կարգով:

4.2. Սույն հայցի 4.1.1. ենթակետում դեպքում խոսքը գնում է հայցվող տեղեկատվությունն ըստ էության տրամադրելու մասին, երբ ըստ Օրենքի ՃՈ-ն պարտավոր էր Օրենքով սահմանված ժամկետում կամ տրամադրել հարցմամբ խնդրվող տեղեկությունները եւ փաստաթղթերի պատճենները, կամ հայցվող տեղեկությունները հրապարակված լինելու դեպքում տրամադրել տվյալ հրապարակման միջոցի, վայրի եւ ժամկետի մասին տեղեկությունը (հղում կատարել տեղեկատվության աղբյուրին), կամ փնտրվող տեղեկությունը չունենալու կամ դրա տրամադրումն իր լիազորությունների շրջանակից դուրս լինելու դեպքում գրավոր տեղեկացնել դիմողին, իսկ հնարավորության դեպքում նրան տրամադրել նաեւ այդ տեղեկատվությունը տնօրինողի գտնվելու վայրը, որն ունի փնտրվող տեղեկությունը (հղում կատարել տեղեկություն տնօրինող այլ մարմնի):

4.3. Սույն հայցի 4.1.2. ենթակետում դեպքում խոսքը գնում է հայցվող տեղեկատվության տրամադրումը մերժելու մասին, երբ ըստ Օրենքի ՃՈ-ն պարտավոր էր Օրենքով սահմանված ժամկետում Օրենքի 8-րդ հոդվածի 1-ին կետում նախատեսված հիմքերի առկայության դեպքում մերժել խնդրվող տեղեկությունները, կամ, եթե պահանջվող տեղեկության միայն մի մասն է պարունակում տվյալներ, որոնց տրամադրումը ենթակա է մերժման, ապա տեղեկություն տրամադրեր մնացած մասի վերաբերյալ, իսկ մնացած մասով մերժեր: Ընդ որում, տեղեկատվության տրամադրումն ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն մերժելու դեպքում Օրենքի 11-րդ հոդվածի 3-րդ կետի պահանջով ՃՈ-ն պետք է

ներկայացնել գրավոր մերժում՝ նշելով մերժման հիմքը (օրենքի համապատասխան նորմը), ինչպես նաև դրա բողոքարկման կարգը:

4.4. ՃՈ-ն չի կատարել “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի 7-րդ կետով կամ նույն հոդվածի 10-րդ կետով կամ նույն օրենքի 8-րդ հոդվածի 1-ին կամ 2-րդ կետերով սահմանված գործողություններից որևէ մեկը՝ այն է, ԻԱԿ-ի գրավոր հարցմանն ի պատասխան Օրենքով սահմանված ժամկետում չի տրամադրել գրավոր պատասխան կամ գրավոր մերժում՝ դրսևորած անգործությամբ (գործողությամբ) խախտել է Օրենքի վերոնշյալ հոդվածների պահանջները, ուստի ՃՈ-ի անգործությունը (գործողությունը) ոչ իրավաչափ է:

4.5. ՃՈ-ի ԻԱԿ-ի կողմից տեղեկատվություն ստանալու հարցում ստանալուց հետո որևէ պատասխան չի տրամադրել՝ դրսևորած անգործությամբ (գործողությամբ) խախտել է ԻԱԿ-ի՝ ՀՀ Սահմանադրությամբ եւ Կոնվենցիայով երաշխավորված եւ “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքով սահմանված տեղեկատվության ազատության եւ ողջամիտ ժամկետում պատշաճ պատասխան ստանալու իրավունքները:

Տեղեկատվություն տրամադրելու պարտավորեցնելու պահանջի վերաբերյալ

4.6. Եթե դատարանը պարզի, որ ՃՈ-ի կողմից ԻԱԿ-ի տեղեկատվություն ստանալու հարցմունքը ստանալուց հետո “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքով սահմանված կարգով եւ ժամկետներում որևէ պատասխան չտրամադրելը ոչ իրավաչափ է, ապա գտնում ենք, որ արդարացի իրավունք ունենք դատարանից խնդրելու պարտավորեցնել ՃՈ-ին վերացնել այն հետեւանքը, որը առաջացել է ՃՈ-ի ոչ իրավաչափ անգործության (գործողության) արդյունքում, այն է՝ ՃՈ-ի անգործության (գործողության) հետեւանքով ԻԱԿ-ը չի ստացել այն տեղեկությունները, որոնք փնտրել է հարցմամբ: Հետեւաբար դատարանից խնդրում ենք պարտավորեցնել ՃՈ-ին հնգօրյա ժամկետում տրամադրել Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնի՝ 2015 թվականի մայիսի 22-ի թիվ 249-4 գրավոր հարցմամբ փնտրվող տեղեկատվությունը:

5. Հայցը վարույթ ընդունելու հիմնավորումներ

5.1. ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ “Ճանաչման հայցով հայցվորը կարող է պահանջել ոչ իրավաչափ ճանաչել ... գործողությունը կամ անգործությունը, եթե հայցվորն արդարացիորեն շահագրգռված է ակտը կամ գործողությունը կամ անգործությունը ոչ իրավաչափ ճանաչելու մեջ, այսինքն՝ 1) առկա է նմանատիպ իրավիճակում նմանատիպ միջամտող վարչական ակտ կրկին ընդունելու կամ գործողություն կրկին կատարելու վտանգ. 2) հայցվորը մտադիր է պահանջել գույքային վնասի հատուցում...”:

5.2. ԻԱԿ-ը ոչ կառավարական կազմակերպություն է, որի կանոնադրական գործառույթները, նպատակներն ու խնդիրներն են՝ ի թիվս այլոց Հայաստանում տեղեկատվության ազատության զարգացման նպաստելը, մարդկանց տեղեկություն ստանալու իրավունքի պաշտպանությանը, տեղեկատվության ազատության

ուղորտում իրավագիտակցության բարձրացմանը, կրթվելուն նպաստելը, մարդկանց իրավաբանական եւ մասնագիտական խորհրդատվություն ստանալուն աջակցելը: Իր կանոնադրական նպատակները իրականացնելու համար ԻԱԿ-ը տարեկան տեղեկություն ստանալու տասնյակ (հարյուր, երկու հարյուր եւ ավելի) հարցումներ է ուղարկում տեղեկություն տնօրինող մարմինների, այդ թվում՝ ՃՈ-ին՝ միեւնույն մարմին մի քանի անգամ, ուստի ԻԱԿ-ի համար առկա է նմանատիպ իրավիճակում նմանատիպ գործողություն կրկին կատարելու (տեղեկություն ստանալու հարցումն անպատասխան թողնելու եւ տեղեկություն ստանալու իրավունքը խախտելու) վտանգ: Հետեւաբար սույն հայցի պահանջը բխում է ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետից:

5.3. Բացի այդ, ԻԱԿ-ի՝ վարչական դատավարության կարգով դատական պաշտպանության իրավունքի իրացման նպատակն ուղղված է վարչական մարմնի ոչ իրավաչափ անգործության (գործողության) ճանաչմանը եւ տեղեկատվություն ստանալու իրավունքի ենթադրյալ խախտման վերականգնմանը: Իր իրավունքի դատական պաշտպանությունն իրականացնելու նպատակով ԻԱԿ-ը կատարել է ծախսեր, որոնք չէր կատարի, եթե իր իրավունքը խախտված չլիներ: Ուստի, եթե պարզվի, որ վարչական մարմնի անգործությունը (գործողությունը) իրավաչափ չի եղել, ապա ԻԱԿ-ը մտադիր է պահանջել վնասի հատուցում: Հետեւաբար սույն հայցի պահանջը բխում է ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 2-րդ կետից:

5.4. ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքի 72-րդ հոդվածի համաձայն՝ “Հայցը վարչական դատարան կարող է ներկայացվել՝ ... 5 տարվա ընթացքում՝ ... սույն օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 3-րդ մասով սահմանված գործերով”: Ուստի, սույն հայցը ներկայացվում է ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքով սահմանված ժամկետում:

5.5. Հայցի սույն կետում եւ համապատասխան ենթակետերում հիմնավորում ենք ածանցյալ պահանջի առկայությունը եւ փաստարկներ այն մասին, որ ՃՈ-ի՝ վիճարկվող անգործությունը (գործողությունը) ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 3-րդ մասի իմաստով իրեն սպառել է: Ներքոնշյալ փաստարկների հիման վրա գտնում ենք, որ սույն հայցը պետք է վարույթ ընդունվի առկա հայցապահանջներով:

5.5.1. “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի 7-րդ կետը սահմանում է տեղեկություն ստանալու հարցմանը պատասխան տրամադրելու ժամկետները: Նշված դրույթը ներկայացրել ենք սույն հայցի 3.8 կետում: Գտնում ենք, որ “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի 7-րդ կետի իրավակարգավորումից ուղղակիորեն բխում է, որ 5-օրյա ժամկետում այլեւս սպառվում են տեղեկություն ստանալու հարցման արդյունքում տեղեկություն տնօրինող վարչական մարմնի կողմից կատարման ենթակա բոլոր գործողությունների առավելագույն ժամկետները, գործողությունն այլեւս համարվում է չկատարված, իսկ օրենքի պահանջը՝ խախտված: Նմանապես, միայն օրենքով սահմանված առավելագույն ժամկետի ընթացքում տեղեկություն

տնօրինողի անգործությունը՝ հարցմանը չպատասխանելը, դեռևս իրավաչափ է, եւ ոչ իրավաչափ է դառնում սահմանված ժամկետի ավարտից հետո անգործությունը շարունակելու դեպքում: Հետեւաբար, 5-օրյա ժամկետի ավարտից հետո այլևս սպառված են տեղեկատվության ազատության ոլորտում իրավահարաբերությունները, նմանապես, սպառված են նաեւ օրենքի շրջանակներում գործելու կամ օրենքի շրջանակներում “անգործություն” դրսեւորելու՝ վարչական մարմնի հնարավորությունները (վարչական մարմինը այլևս հնարավորություն չունի չխախտել 5-օրյա ժամկետը):

5.5.2. Բացի այդ, սույն հայցի 5.2 կետում ներկայացրել ենք ԻԱԿ-ի կանոնադրական նպատակները: Նման պայմաններում ակնհայտ է, որ իմ Վստահորդի՝ տեղեկություն ստանալու իրավունքի խախտումը հանգեցնում է նաեւ նրա կանոնադրական գործառույթների իրականացման անհնարինությանը տվյալ խախտմանը համապատասխան ծավալով: Պնդում ենք, որ իմ Վստահորդի՝ տեղեկատվության ազատության իրավունքի եւ ողջամիտ ժամկետում պատշաճ պատասխան ստանալու իրավունքի խախտումը վնասել է իմ Վստահորդին, այդ թվում ստիպել է նյութական վնաս կրել իր իրավունքի ապահովման ճանապարհին: Իմ Վստահորդն ճանաչման հայցատեսակով դատարանին դիմելն անմիջականորեն կապել է իր իրավունքի խախտումն ամրագրելու եւ տեղեկատվության ազատության իրավունքը պաշտպանելու հետ, ընդ որում, իրավունքի խախտման արդյունքում կրած որեւէ վնասի հատուցում պահանջելու միտք է հայտնել դատարանին:

5.5.3. Բացի այդ, ՀՀ վարչական դատարանին հայտնում ենք, որ որպես ոչ իրավաչափ անգործություն (գործողություն) դիտարկում ենք ոչ թե տեղեկատվությունն ընդհանրապես չտրամադրելը, այլ՝ օրենքով սահմանված ժամկետում չտրամադրելը՝ անկախ այն բանից, թե հետագայում ՃՈ-ն կտրամադրի տեղեկությունները, թե ոչ: “Իրավական ակտերի մասին” ՀՀ օրենքի 45-րդ հոդվածի 10-րդ մասի համաձայն, եթե իրավական ակտում նշված նորմի կիրառումը պայմանավորված է “կամ” շաղկապով բաժանված պայմաններով, ապա այդ նորմի կիրառման համար բավական է թվարկված պայմաններից առնվազն մեկի առկայությունը: Մա նկատի ունենալով՝ ՀՀ Վարչական վերաքննիչ դատարանը թիվ ՎԴ0040/05/15 վարչական գործով դիրքորոշում է հայտնել, որ “... հայցադիմումի՝ ոչ իրավաչափ ճանաչելու պահանջի ընդունելության համար, տվյալ դեպքում, բավարար է, եթե վիճարկվող գործողությունը /անգործությունը/ համարվի իրեն որևէ այլ կերպ /բացի կատարումից/ սպառած: Փաստելով, որ հայցադիմումով պահանջը ներկայացվել է՝ օրենքով սահմանված ժամկետում տեղեկատվություն չտրամադրելու հիմքով, և հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ ըստ հայցվորի տվյալների արդեն իսկ հայցը ներկայացնելու պահին անցել է օրենքով սահմանված առավելագույն ժամկետը, Վերաքննիչ դատարանը գտնում է, որ օրենքով սահմանված ժամկետում տեղեկատվություն չտրամադրելը պետք է դիտարկել որպես իրեն սպառած գործողություն /անգործություն/՝ անկախ տեղեկատվության ընդհանրապես տրամադրված լինելու կամ չլինելու հանգամանքից: Հետևաբար, Վերաքննիչ դատարանը գտնում է, որ ոչ

իրավաչափ ճանաչելու պահանջը ներկայացվել է ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 3-րդ մասի դրույթներին համապատասխան, առավել եւս, որ հայցվորը մատնանշել է, որ հետապնդում է իր կրած վնասները հատուցելու նպատակ: Ուստի, Վերաքննիչ դատարանը գտնում է, որ Մեծամորի քաղաքապետարանի գործողությունները /անգործությունը/ ոչ իրավաչափ ճանաչելու պահանջի ընդունման մերժման մասով` ՀՀ վարչական դատարանի 20.02.2015թ. որոշումը ենթակա է վերացման”: Թիվ ՎԴ0040/05/15 վարչական գործով եւ սույն հայցով վարչական դատարանին ներկայացվող հանգամանքները նույնական են, այն է` թիվ ՎԴ0040/05/15 վարչական գործով հայցվորը նույն հայցապահանջներն է ներկայացրել ՀՀ վարչական դատարանին, ինչ ներկայացվում է սույն հայցով: Ուստի սույն հայցի ընդունելիության հարցը լուծելու համար կիրառելի են թիվ ՎԴ0040/05/15 վարչական գործով ՀՀ Վերաքննիչ վարչական դատարանի դիրքորոշումները: ՀՀ Դատական օրենսգրքի 15-րդ հոդվածի 3-րդ հոդվածներով սահմանված իրավունքով մատնանշում եմ ՀՀ վարչական վերաքննիչ դատարանի վերոնշյալ դատական ակտում դատարանի կողմից օրենքներին տրված մեկնաբանությունները. դրանք կիրառելի են սույն հայցի շրջանակներում հայցադիմումի ընդունելության հարցը լուծելիս:

5.6. Սույն հայցով ներկայացված չէ պետական տուրքի վճարումը հավաստող փաստաթուղթ (անդորրագիր) հետեյալ պատճառաբանությամբ. ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 57-րդ հոդվածի համաձայն “Պետական տուրքի չափի, դրա վճարումից ազատելու, պետական տուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետելու և դրա չափը նվազեցնելու հետ կապված հարաբերությունները կարգավորվում են “Պետական տուրքի մասին” Հայաստանի Հանրապետության օրենքով”: Միաժամանակ, առաջնորդվելով “Պետական տուրքի մասին” ՀՀ օրենքի 21-րդ եւ 22-րդ հոդվածների դրույթներով եւ հաշվի առնելով, որ իմ Վստահորդը ֆիզիկական անձ է, այլ ոչ թե առեւտրային կազմակերպություն` սույն հայցին կից ներկայացվում է միջնորդություն պետական տուրքի վճարումը տարաժամկետելու եւ պետական տուրքի վճարման հարցը վճռով լուծելու մասին:

5.7. Սույն հայցադիմումը ստորագրել է հայցվորի ներկայացուցիչ Գեորգ Հայրապետյանը: ՀՀ վարչական դատարանի օրենսգրքի 24-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն` “Իրավաբանական անձի անունից լիազորագրերը տալիս է նրա գործադիր մարմնի ղեկավարը կամ կանոնադրությամբ այդ իրավաբանական անձին առանց լիազորագրի ներկայացնելու իրավասություն ունեցող անձը` նրա ստորագրությամբ, իսկ կնիքի առկայության դեպքում` նաև իրավաբանական անձի կնիքի դրոշմամբ”: Սույն հայցին կից ներկայացվում է Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնի տնօրեն Շուշան Դոյրոյանի ստորագրությամբ եւ ԻԱԿ-ի կնիքով հաստատված լիազորագիր:

6. Հայցի պահանջը

Ելնելով վերագրյալից եւ առաջնորդվելով ՀՀ Սահմանադրության 18, 19-րդ հոդվածներով, “Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին” Կոնվենցիայի 6, 13-րդ հոդվածներով, ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքի 3-րդ հոդվածով եւ 11-րդ գլխի պահանջներով՝

Խնդրում եմ

6.1. ոչ իրավաչափ ճանաչել ՀՀ ոստիկանության Ճանապարհային ոստիկանություն ծառայության այն գործողությունները կամ անգործությունը, որով “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքով սահմանված ժամկետում պատասխան չի տրվել ԻԱԿ-ի կողմից հարցմամբ խնդրվող տեղեկատվության վերաբերյալ:

Հետեւանքների վերացման ածանցյալ պահանջները

6.2. վերացնել այն հետեւանքը, որը առաջացել է ՃՈ-ի ոչ իրավաչափ գործողությունների կամ անգործության հետեւանքով, այն է՝ պարտավորեցնել ՃՈ-ին հնգօրյա ժամկետում տրամադրել Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնի՝ 2015 թվականի մայիսի 22-ի թիվ 249-4 գրավոր հարցմամբ փնտրվող տեղեկատվությունը:

7. Տեղեկություններ վարչական ակտը, վարչական մարմնի գործողությունը կամ անգործությունը վերադասության կարգով բողոքարկելու վերաբերյալ

7.1. Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնի կողմից փնտրվող տեղեկատվությունը ՃՈ-ի կողմից չտրամադրելը վերադասության կարգով չի բողոքարկվել, քանի որ “Տեղեկատվության ազատության մասին” ՀՀ օրենքը նման պարտադիր պայման չի նախատեսում:

8. Ապացույցների ցանկը

8.1. Գրավոր ապացույց – Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնի՝ 2015թ.-ի մայիսի 22-ի թիվ 249-4 տեղեկություն ստանալու գրավոր հարցման կրկնօրինակը (վերաբերելի է 2.1, 2.2 կետերում նշված փաստերին),

8.2. Գրավոր ապացույց – Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնի՝ 2015թ.-ի մայիսի 22-ի թիվ 249-4 տեղեկություն ստանալու գրավոր հարցումը ՀՀ ոստիկանության Ճանապարհային ոստիկանություն ծառայությանն ուղարկելու փոստային անդորրագրի պատճենը (վերաբերելի է 2.1, 2.3 կետում նշված փաստերին):

9. Հայցին կցվող փաստաթղթերը

- 9.1. Սույն հայցի 8.1-8.2 կետերում թվարկված ապացույցները,
- 9.2. Սույն հայցը եւ կից փաստաթղթերի պատճենները ՃՈ-ին ուղարկելը հավաստող փաստաթղթի (փոստային անդորրագրի) պատճենը,
- 9.3. Սույն հայցը եւ կից փաստաթղթերի պատճենները ՀՀ ֆինանսների նախարարությանն ուղարկելը հավաստող փաստաթղթի (փոստային անդորրագրի) պատճենը,
- 9.4. Միջնորդություն՝ հայցվորի «Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» ՀԿ-ի համար պետական տուրքի վճարման արտոնություն սահմանելու մասին
- 9.5. «Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» ՀԿ-ի կողմից իր ներկայացուցչին տրված լիազորագրը:

Հայցվորի ներկայացուցիչ՝

Գեորգ Հայրապետյան

26.06.2015թ., ք. Երևան